„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 27) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 14. Wtorek 19. Stycznia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 11. stycznia. Mowa tronowa przy otwarciu ciała prawodawczego podnosi znaczenie potężnego wojskowego stanowiska Francyi, która teraz jest w stanie stawić czoło każdej ewentualności. Ten stan rzeczy pozwala ogłosić otwarcie życzenie utrzymania pokoju. Stosunki z mocarstwami zagranicznemi są jak najprzyjaźniejsze. Wszystkie mocarstwa zgadzają się co do zasad mogących doprowadzić do zbliżenia się między Grecyą a Turcyą. Cesarz wyraża pewną nadzieję, że zgoda powszechna dalej trwać będzie.

Część urzędowa.

Gmina Borowa w powiecie mieleckim położona, postanowiła w myśl okolnika z 16. marca l. 1057 podnieść istniejącą dotacyę tamtejszej szkoły, i tym celem aktem fundacyjnym z 25. listopada r. p. należycie wystawionym zobowiązała się:

1. Istniejący budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i wszelkiemi rekwizytami szkolnemi zawsze w dobrym stanie utrzymywać.

2. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi 205 złr. rocznie w półrocznych ratach z góry.

3. Dostarczyć ze swego ramienia potrzebną usługę, oraz opał do szkoły.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina sobie zastrzegła.

Do powyższej dotacyi przyczyniła się właścicielka Borowy Wna pani Józefa Wiktorowa darem jednej obligacyi indemnizacyjnej na sto (100) złr.

Okazaną temi ofiarami chwalebną gorliwość w popieraniu celów oświaty ludowej, podają się z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości z tem oznajmieniem, iż rzeczona szkoła jako trywialna, do wystawienia świadectw publicznych upoważniona uznaną została.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 10. stycznia 1869.

Gmina Rączyna w powiecie jarosławskim położona, zobowiązała się celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej:

1. Wystawić do końca sierpnia b. r. odpowiedni budynek szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela, zaopatrzyć takowy w niezbędne rekwizyta szkolne, i tak budynek jak sprzęty szkolne w należytym utrzymywać stanie.

2. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi 150 złr. w. a. w ratach kwartalnych z dołu i dodawać mu 4 korce zboża twardego.

3. Dostarczyć na opał szkoły i nauczyciela rocznie 6 sągów drzewa twardego.

4. Wypłacać rocznie na potrzeby szkolne 5 złr. zaś na premia 3 złr. w ratach półrocznych z dołu, oraz własnemi siłami z pośród gminy, usługę szkolną zaspokoić, nakoniec

5. dodać nauczycielowi w używanie grunt do szkoły należący pod l. kad. 720 w objętości 1 morga 1143 □ sążni zapisany.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina wyjątkowo na ks. proboszcza z Pantałowiec, na czas jego duszstarownictwa przelała, — później wykonywać je będzie gmina sama.

W powyższą dotacyę wchodzi ofiarowany przez Wgo p. Władysława Skrzyńskiego grunt w objętości 1 morga 1430 □ sążni i 6 sągów drzewa opałowego i 4 korce twardego zboża. Okazaną temi ofiarami gorliwość w popieraniu celów oświaty ludowej podaje się niniejszem z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości, z tem oznajmieniem, iż w mowie będąca szkoła jako trywialna, do wystawienia świadectw publicznych upoważniona ustanowioną zostaje.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 10. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

Komisya izby deputowanych Rady państwa do reformy podatków uchwaliła na posiedzeniu w dniu 16go b. m. co do podatku od domów i gruntów, żeby przejść do plenarnej obrady. Dalej uchwalono, żeby nie poddawać odrazu wszystkie projekta reformy podatków pod debatę jeneralną, lecz żeby ograniczyć się na podatek gruntowy i przystąpić niezwłocznie do wyboru referentów, poczem obrano br. Tinti referentem i przydzielono mu wszystkie petycye odnoszące się do reformy podatków.

Artykuł „France“ o znanej wycieczce „Nord. Allg. Ztg.“ przeciw hr. Beustowi, o którym drogą telegraficzną już donoszono, opiewa dosłownie jak następuje: „Pan Beust jest istotnie bardzo winnym, tak winnym, że „Nordd. Allg. Ztg. w swojem oskarzeniu nie wyliczyła jeszcze bynajmniej tych wszystkich win, któremi austryackiego kanclerza państwa zupełnie zniszczyć może. Pierwszą z tych, która właściwie ukrywa się za wszystkiemi innemi, nie wymienia „Nordd. Allg. Ztg.“, jest to, że Austrya podkopana klęską pod Sadową, teraz się organizuje i powoli podnosić się zaczyna i że dzięki mądrej polityce hr. Beusta i pojednania z Węgrami zamierza zająć dawniejsze stanowisko pomiędzy mocarstwami i odzyskać dawniejszy wpływ. Oto jest prawdziwe obwinienie ze strony Prus przeciwko Austryi wytoczone — to jest czego hr. Bismark hrabiemu Beustowi przebaczyć nie może. Hr. Bismark popełnił jednak wielki błąd dając to poznać po sobie! Jakiż bowiem był jego cel? — osłabić stanowisko hr. Beusta w Wiedniu. Tymczasem jest to rzeczą oczywistą, że takie zamachy mogą hr. Beusta tylko umocnić. Początkiem tego sporu było jak wiadomo ogłoszenie sławnej depeszy p. Usedom, posła pruskiego przy dworze florenckim. Oburzyła ona Austryę i słusznie, gdyż akt ten nie mówił o niczem innem jak o planie wykreślenia Austryi z karty Europy. Nie wiemy czy Austrya swoje wrażenia wypowiedziała w takich wyrazach, któreby mogły obrazić uszy pruskie, ale w rzeczywistości nie dowiedziała się Austrya z noty Usedoma nic nowego. Wiedziano we Wiedniu bardzo dobrze, że Prusy w walce z Austryą liczyły na Węgry. Węgry stanowiły słabą stronę Austryi. Hr. Andrassy powiedział to raz bardzo trafnie: „Jeżeli Austrya kiedy zostanie zwyciężoną, to stanie się to jedynie dla tego, ponieważ każda z obu jej rąk zajęta jest tylko tem, żeby drugiej przeszkadzać.“ Pan Beust pojmował bardzo jasno tę sytuacyę, wstępując do rady cesarza Franciszka Józefa, i dla tego też starał się przeprowadzić pojednanie chociażby z najwyższą ceną. Prawda, że p. Beust zaatakował Prusy, ale we Węgrzech. Podkopał on wpływ Prus w Peszcie, dając zasłużone zadosyćuczynienie życzeniom tego silnego narodu, który w połączeniu z Austryą znajduje teraz wszystko, czego sobie przy oddzieleniu się od niej mógł obiecywać. Osiągnął tak zupełnie swój cel, że najznakomitsze organa prasy węgierskiej poczytują awance berlińskich dzienników za urazę. Jest to uczciwy sposób prowadzenia wojny. Prócz tego zaprowadzono w Wiedniu prawdziwie liberalny rząd. I otoż to jest drugi powód do żażaleń Prus. Ale cóż Prusy przeciwko temu zarzucić mogą?! — Hr. Beust w r. 1866 przegrał niezawodnie partyę przeciwko Bismarkowi. My pewnie nie doradzalibyśmy mu nigdy, żeby się rewanżował. Polityka odwetu i reakcyi w sprawach dokonanych jest zawsze najgorszą polityka. Pozostaje jednak bardzo słuszny i prawny odwet, a tym jest wytężyć wszystkie siły Austryi i we wszystkich narodowościach, które wchodzą w jej skład, wzbudzić interes utrzymania jej niepodległości i wielkości.“

Zachowaniu się greckich posłów w obec konferencyi nie przypisują w Londynie wielkiej wagi, ani też nie wzbudza ono tamże obawy. Czy reprezentant grecki będzie przytomny obradom lub nie, uważają dzienniki angielskie piszący o konferencyi za rzecz obojętną. „Daily News“ poczytuje wprawdzie powód, który przytoczył poseł francuzki w Atenach za tem, żeby reprezentant Grecyi p. Rangabe nie zajmował w konferencyi równego z pełnomocnikiem tureckim stanowiska, za słaby i pedantyczny, ale zresztą podziela zdanie innych dzienników, że usunięcie się greckiego rządu od konferencyi nie ma celu. Jak długo mocarstwa są zgodne co do tego, żeby nie dopuścić do zerwania pokoju, tak długo mogą one obie strony pohamować, a jest tak interesem jak i obowiązkiem ich zapobiegać temu, żeby Grecya nie została pokrzywdzoną. „Morning Post“ uważa powód ten, że Grecya traktatu paryzkiego nie podpisała, za nierównie ważniejszy i nie powątpiewa, że złożone w Atenach objaśnienie posła francuzkiego będzie wystarczające i nie dotknie drażliwości Grecyi. Dziennik ten jest tem mocniej przekonany o nieważności tego zajścia i tem mniej powątpiewa o szczęśliwym rezultacie obrad konferencyi, ileże ustąpienie posła greckiego nie wywrze wpływu ani na kompetencyę zgromadzenia, ani na władzę tegoż do wymuszenia uznania swoim uchwałom. Grecya pragnie oczywiście stawić opór, aby jeżeli można rozbić Turcyę, i gdyby to się dało, związałaby się jeszcze teraz z Rosyą w tym celu, ale właśnie jej izolowanie jest najlepszą gwarancyą pokoju, nie pozostaje jej bowiem nic innego do wyboru jak powolność. Dlatego też właśnie można być pewnym, że wkrótce zawiązane będą napowrót dyplomatyczne stosunki pomiędzy obu spornemi stronami i zależy to tylko od Grecyi samej, żeby sobie oszczędziła upokorzenia.

„Moniteur de l'armée“ zamieszcza następujące oświadczenie powtórzone przez wszystkie półurzędowe dzienniki wieczorne: „Gdy dzięki dobrej woli, zręczności i energii ministra wojny, armia została zreorganizowaną i pomnożona młodą i wyćwiczoną rezerwą, gdy dalej opatrzona została taką bronią, która w niczem nie ustępuje uzbrojeniu innych armii europejskich, stawia ten stan armii Francyę w to położenie, że może stawić czoło wszelkim ewentualnościom. Jesteśmy na to dosyć silni teraz, żeby żyć w najzupełniejszej harmonii ze wszystkiemi europejskiemi mocarstwami, a walczyć korzystnie z temi, któreby wszczynały niesłuszną wojnę i do dobycia miecza nas zmuszały.“

Robiąc przegląd ostatnich zajść we Włoszech środkowych z powodu podatku od mlewa, dowodzi boloński korespondent do „Opinione“, że te zaburzenia miały charakter czysto komunistyczny i że należy je oceniać więcej ze stanowiska socyalistycznego niż politycznego. Należy tylko zważyć, że burzyciele nie poprzestawali na pustoszeniu zabudowań municypalności i prefektury, lecz rabowali także domy prywatne, a gdzie im na to czas nie pozwalał, dali się słyszeć przynajmniej z pogróżkami na panów. Doniesienia o zaburzeniach spokoju, które przychodzą z różnych prowincyi do Florencyi, stają się coraz rzadsze i widać że nigdzie porządek w sposób bardziej groźny nie został zakłócony. Minister finansów oświadczył w drugiej izbie że siedem dzie-

siątych z liczby wszystkich młynów nie przerwało dobrowolnie roboty, jedna dziesiąta jest w ruchu z rozkazu rządu, a dwie dziesiąte są zamknięte W 65 prowincyach wybierają podatek od mlewa, czy ściśle podług przepisanej normy, o tem nie wspomniano.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Złodziej nałogowy. Karol Skamina z Zagórza pod Rohatynem, 22 l., ob. rz. k., już trzy razy karany kryminalnie za kradzież, został d. 22. listopada 1868 z więzienia wypuszczony i do Rohatyna szupasem wydalony. D. 1. grudnia z. r. w nocy pleban z Obroszyna usłyszawszy w przyległym pokoju szelest. udał się do sieni i spostrzegł tam pod schodami Skaminę który niegdyś u niego służył. Znaleziono przy nim rzeczy skradzione z owego pokoiku zamkniętego wartości 50 złr.; nadto przygotował sobie złodziej do wyniesienia rzeczy wartości 23 złr., których nie mógł zabrać od razu.

Karol Skamina stawał d. 16. b. m. przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarzyciel radca sądu wyż. i prokurator państwa p. Danek), został skazany na $2^1/_2$ roku ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Skamina przyjął wyrok bez namysłu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 18. stycznia. (Sprawozdanie tygodniowe.) W tygodniu ubiegłym mrozy zwiększały się stopniowo i doszły do 13° R. Śnieg rozciąga się ku zachodowi tylko do Mościsk. Gościńce z Gródka do Sambora, z Sambora do Drohobyczy, Dobromila i Przemyśla nie są śniegiem pokryte i bardzo dobre do jazdy. Ceny frachtu w normalnej wysokości.

Handel towarowy w tygodniu ubiegłym był więcej ożywiony. Najwięcej wywieziono nafty. W ostatnim czasie ożywił się popyt na ten artykuł nawet z Rosyi i 600 do 800 cet. nafty rafinowanej odchodzi miesięcznie do granicy rosyjskiej. Odchodzi także do Rosyi acz w mniejszej ilości nafta rafinowana na Sieniawę przez powiat jarosławski. Naftę tak zwaną błękitną i zieloną płacono przedwczoraj loco Drohobycz cetnar po 3 złr. 50 c. i popyt na te gatunki był mniej ożywiony. Smołę ziemną płacono po 1 złr. 20 c., wosk ziemny 8 złr. 50 do 9 złr., naftę surową 36 do 38° po 7 złr. 25 do 50 c., naftę rafinowaną 41 do 45° 12 złr. 15 do 40 c., benzinę 55 do 56° 15 złr. Największy popyt był na naftę rafinowaną i wywożono ją w wielkich partyach do zachodnich powiatów Galicyi, Morawii, Szląska i Austryi. Odbyt do Czech jest średni. Wywoz do Prus jest niemożebny z powodu iż tam nadchodzą wielkie transporta nafty amerykańskiej. Do Węgier jest i w tym roku znaczny odbyt i odchodzi tam częścią na kołach, częścią koleją żelazną około 800 cetn. tygodniowo. Najkorzystniejszem okazuje się przesyłanie nafty koleją żelazną, im bowiem transport trwa krócej, tem mniej się ulatnia. Rafinerye użalające się zawsze na niskie ceny, są teraz ciągle w ruchu. Kupującym naftę w wielkiej ilości radzimy wchodzić w stosunki tylko z firmami dobrze znanemi, w którym to razie unikną znacznych wydatków ubocznych.— Ożywionym był także odbyt na len, konopie i pakuły. W powiecie przemyskim płacono len wyczesany cetnar po 20 do 25 złr., pakuły lniane po 14 do 16 złr., konopie wyczesane 22 do 25 złr., niewyczesane 16 do 17 złr., pakuły konopne 10 złr., przędzę lnianą ręczną cet. po 30 złr., przędzę konopną 28 złr. Niewyczesany len i konopie zakupowano w tygodniu ubiegłym do Czech, Morawii i Prus. Gródek rywalizuje z miejscami położonemi więcej ku zachodowi i wysela swój produkt do fabryk bielskich i czeskich. W odbycie na masło nastąpiła teraz reakcya, ponieważ za granicą spadły ceny tego artykułu prawie o 20 prc. Średnie gatunki płacono cetnar po 50 złr. Z Galicyi wywożą tygodniowo około 600 cetn. masła, zawsze tylko do Prus. Wywóz jaj zaczyna się powoli ożywiać. Z Przemyśla, Rzeszowa, Tarnowa i Bochni wywieziono 400 cetn. Wywóz spirytusu, o którym w poprzednich naszych sprawozdaniach tygodniowych kilkakrotnie mówiliśmy, nie zmniejszył się lecz teraźniejsze przesyłki odchodzą po większej części tylko na rachunek dawniejszych umów.

Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym także się cokolwiek ożywił, a to skutkiem małego podniesienia się cen za granicą. W zachodnich powiatach największy był popyt na jęczmień i owies, zakupiono też kilka większych partyi. Młyny pruskie zakupują pszenicę i żyto nawet aż w okolicy Przemyśla, ale tylko cięższe gatunki. Odbyt do Prus utrzyma się jeszcze przez czas dłuższy, ponieważ zapasy tamtejsze wypróżniają się coraz bardziej a zwłaszcza w fabrycznych powiatach górnego Szląska konsumcya jest znaczna. W zachodnich powiatach zwłaszcza w krakowskim, tarnowskim i rzeszowskim handel zbożowy był bardzo ożywiony i korzystny. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 7 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 5 c., jęczmień 142 ℔ 4 złr. 60 c., owies 100 ℔ 2 złr. 90 c. Bardzo ożywiony był odbyt na nasienie koniczu i siemię konopne po większej części do Wrocławia. Mniejszym był odbyt na wyroby mączne i tylko na konsumcyę miejscową.

Na targowicach zagranicznych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 7 złr. 60 c. do 8 złr., jęczmień 140 ℔ 5 złr. do 5 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 60 c. do 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 40 do 80 c. Skutkiem ostatnich mrozów poprawiły się drogi, dowóz na targowicach był przeto znaczniejszy. Na jęczmień zdatny do wyrobu piwa był ożywiony odbyt do browarów pruskich. Podobnież i owies wywożono w wielkich partyach za granicę, na pszenicę i żyto odbyt był mniejszy. Rzeszów: groch 204 ℔ 6 złr., wyka 204 ℔ 5 złr. 40 c., konicz 804 ℔ 48 złr., rzepak 170 ℔ 10 złr. Wszystkie tu wymienione artykuły wywożono do Prus w pomniejszych partyach. Pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 141 ℔ 5 złr., żyto 160 ℔ 5 złr. 90 c., owies 100 ℔ 3 złr. 45 c. Ceny pszenicy i żyta skutkiem ożywionego popytu z Prus podniosły się cokolwiek. Odbyt na jęczmień był słaby Wywóz owsa do Prus ożywił się znowu. Jarosław: pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 138 ℔ 4 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 20 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. Dowóz mniejszy, odbyt ożywiony; zjechali handlarze i komisanci z Prus.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym 700 sz. koleją czerniowiecką i zostały posłane do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 120 wołów i posłano także do Oświęcimia.

Sprawozdanie

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej z czynności w roku 1868, wypracowane przez prezesa Izby, p. Józefa Breuera.

Izba silnie przekonana, że rozwój handlu zależy przedewszystkiem od tanich środków komunikacyjnych, ponowiła u wys. ministerstwa handlu przy sposobności projektu do uregulowania taryf kolejowych od lat wielu powtarzane życzenie względem odpowiedniego zniżenia austryackich taryf kolejowych, lecz niestety i tego roku nieuwzględniono tej piekącej narodowo-ekonomicznej konieczności; sprawa ta zatem dotąd pozostaje niezałatwioną.

Izba przemawiała kilkakrotnie u wys. rządu za wybudowaniem węgiersko-galicyjskiej kolei z Koszyc na Duklę do Przemyśla.

Na staranie się Izby o ułatwienie handlu z Rosyą odpowiedziało wys. ministerstwo handlu, że c. k. austr. rząd pragnął porozumieć się w tym względzie z ces. ros. rządem, starania te atoli w obec stanowczego oporu Rosyi do paktowania w rzeczach cłowych nie przyniosły żadnych skutków.

Ces. ros. rząd uwzględnił przecież niektóre zażalenia dotyczące utrudnienia komunikacyi pogranicznej, gdyż obecnie podróżni na wszystkich stacyach pogranicznych rosyjsko-polskich przepuszczani bywają za zwykłemi paszportami, a uwolnienie austryackich handlarzy drzewem od wizowania konzularnego paszportów przedłużonem zostało na dalsze trzy lata.

Względem pożądanych ułatwień w rosyjskiej manipulacyi cłowej toczą się obecnie rozprawy w skutek kilkakrotnych nalegań Izby.

Pobieranie ceł mostowych, bardzo utrudniające handel rzeczny w Polsce, spowodowało Izbę do długich rozpraw z rządem rosyjskim i jest nadzieja, że interesa Galicyi w tym wypadku uwzględnione będą.

O przeprowadzenie regulacyi rzek w okręgu Izby, oczekiwanej od wielu lat w interesie korzystnego spieniężenia tutejszych produktów lasowych i zboża, starała się Izba tak u wys. rządu, jak i w Wydziale krajowym. Wys. ministerstwo handlu oznajmiło, że regulacya rzek należy do kraju i autonomii, wys. Wydział krajowy zaś przeciwnie twierdzi, że regulacya ta wchodzi w zakres działania wys. rządu.

Interpelacya dotycząca, wniesiona w wys. Sejmie przez posła Izby na Sejm krajowy J. W. p. Karola hr. Miera spowodowała wprawdzie odpowiedź rządowego komisarza, która jednak nie wyjaśniła wcale tej sprawy i będzie trzeba jeszcze działać z całą energią, aby w tej nader ważnej sprawie otrzymać korzystny rezultat.

Przy upływie siódmego roku, jako ostatniego terminu ważnosci taryfy cłowej ułożonej równocześnie z traktatem cłowym i nawigacyjnym austryacko-tureckim, proponowała Izba ze względu na wkrótce nastąpić mające ukończenie kolei mołdowołoskiej, umieszczenie w taryfie nie wciągniętych w niej dotąd artykułów: spirytus, cukier i mąkę, tudzież zniżenie wartości szacunkowej przy krochmalu, świecach stearynowych i terpentynie.

Nieuprawnione protegowanie pruskich olei polegające na tem, że przy przywozie tychże do miasta Lwowa nie pobierano od nich akcyzy, ustało w skutek wstawienia się Izby u władz skarbowych.

Proponowano zmianę ustawy o należytościach, mianowicie co do opłaty od ksiąg handlowych.

Izba starała się w banku narodowym o zniżenie stopy procentowej przy dawaniu zaliczek na papiery publiczne w tutejszej filii.

Przemawiano w celu rozszerzenia kredytu i uwolnienia kapitałów za zniesieniem wszystkich ograniczeń przy zawarciu pożyczki i kontraktu zastawu.

Zaopiniowano projekt do ustawy o towarzystwach akcyjnych, o towarzystwach komandytowych na akcyach, tudzież o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych.

Postawiono wnioski do podniesienia przemysłu i przytem położono szczególnie nacisk na podniesienie oświaty ludowej przez odpowiedne urządzenie szkoły i zaprowadzenie przymusu szkolnego, tudzież na konieczność zaprowadzenia szkół przemysłowych, i wypowiedziano potrzebę specyalnej zapomogi dla przemysłu lnianego.

Rezultaty szkoły przemysłowej jak również szkół niedzielnych były, co się tyczy frekwentacyi, niedostateczne. Należy się jednak uznanie gminie miasta Lwowa za ofiary, które na cele oświaty ponosi. Izba wyraziła także życzenie, aby gmina objęła tutejszą gremialną szkołę handlową, gdyż wys. rząd odmówił wszelkiego wsparcia na utrzymanie tejże, a organizacya jej stała się piekącą potrzebą.

Izba przemawiała u wys. rządu za utworzeniem wyższej szkoły technicznej we Lwowie.

We względzie zmiany ustawy przemysłowej wyraziła się Izba, porozumiawszy się pierwej w tej sprawie z korporacyami przemysłowemi, za zawiązywaniem przymusowem stowarzyszeń przemysłowych i za ograniczeniem, aby dzieci niżej 10 lat nie były przyjmowane przez przemysłowców do terminu.

Względem stosunków robotniczych w okręgu Izby zbierano data dotyczące i zdano o tem wys. rządowi sprawozdanie z możliwą dokładnością, przyczem szczególnie podniesiono potrzebę wykształcenia przemysłowego.

Izba uchwaliła urządzenie wystawy przemysłowej we Lwowie w r. 1869, i jakkolwiek wys. Sejm odmówił żądanej subwencyi, to przecież spodziewać się należy po działalności mężów, którym przeprowadzenie wystawy powierzono, że takowa odpowiednio do przemysłu wyżej, jak przed laty kilkunastu, rozwiniętego najlepiej się powiedzie, przynosząc krajowi zaszczyt i pożytek.

Jako przygotowanie do reorganizacyi Izby na mocy nowej ustawy, wypracowano i przedłożono wys. rządowi do potwierdzenia ordynacyę wyborczą.

Oprócz pomienionych spraw zaopiniowano wiele projektów do statutów dla stowarzyszeń przemysłowych, jak również prośby o protokołowanie firm, wydano potwierdzenia cen i certyfikata uzdolnienia, i zarejestrowano udzielane koncesye do prowadzenia handlu lub przemysłu.

Liczba spraw biurowych przechodzi 2000, i bióro nie ma żadnych zaległości.

Izba odbyła w tym roku 15 posiedzeń pełnych; 36 obrad w komisyach.

Dziękuje wszystkim tym panom członkom, którzy ze zwykłą gorliwością przyczynili się do rozwiązania zadania Izby. Ze smutkiem jednak wytknąć muszę dotyczącym panom tę okoliczność, że dziewięć zwołanych posiedzeń z braku kompletu nie przyszło do skutku.

Nadchodzące nowe wybory wzmocnią Izbę świeżemi siłami i jestem tego przekonania, że Izba jako zastępczyni interesów materyalnych w całem tego słowa znaczeniu, i nadal dla dobra kraju działać będzie.

Izba w dotychczasowym składzie pozostaje prawnie powołaną do pełnienia obowiązków aż do ponownego ukostytuowania się.

Ostatnia poczta.

Tryest, 17. stycznia. Jacht angielski „Psyche“ pod dowództwem Sir Francis Blackwooda przybył tu z Malty po trzechdniowej podróży do dyspozycyi księcia i księżny Walii.

Londyn, 17. stycznia. „Observer“ donosi: Lord Lyons przeprowadził, że konferencya oświadczyła się przeciw przymusowemu wykonaniu uchwał konferencyi, ponieważ w razie przeciwnym powstałyby niezliczone zawikłania pomiędzy mocarstwami konferującemi a Grecyą.

Bukareszt, 17. stycznia. Tutejsza rada municypalna uchwaliła pobierać na rzecz kasy miejskiej 4 prc. cło od wszystkich towarów do Bukaresztu wprowadzanych.

Madryt, 16. stycznia. Według otrzymanych do dziś po południu wiadomości o rezultatach wyborów na prowincyi, wybrano 2995 monarchistów, 720 republikanów i 200 z innych stronnictw.

Korfu, 17. stycznia. Z Aten donoszą że dekret względem emisyi pieniędzy papierowych został cofnięty. Bank narodowy ateński i bank joński pożyczyły rządowi 21 milionów drachm.

Przygotowania wojenne nie ustają. Wszędzie panuje zupełny spokoj.

Paryż, 17. stycznia. „Journal officiel“ donosi że konferencya odbyła wczoraj piąte posiedzenie.

„Constitutionnel“ pisze, że konferencya ukończyła wczoraj swoje prace z wyjątkiem niektórych formalności, dlatego może będzie jeszcze potrzebnem jedno posiedzenie. Pełnomocnicy po dojrzałej rozwadze zgodzili się na deklaracyę, która, opatrzona wszystkiemi podpisami, będzie zakomunikowana Grecyi. Jeżeli jeszcze jedno posiedzenie będzie potrzebne, odbędzie się dziś wieczór.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

Hotel George: Hr Thun Fr., z Pragi. — Hr. Komarnicki Bol., z Sasowa. — Korawicki A., z Podola. — Rozborska Józefa, z Trojczyc — Sternberg R., z Paryża.
Hotel europejski: Łucki A., z Sarn.
Hotel Langa: Br Korff E., c. k. rot., z Hruszowa. —
Hotel angielski: Homolacs E., z Zakopacego.
Hotel Kuhna: Sozański A., z Sambora.
Pod Nr. 514 $^{4}/_{4}$: Kamienobrodzki F., z Tarnowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

PP.: Frank E., c. k. major, do Krakowa. — Jutky A., na Wołyń. — Obertyński Zd., do Tarnowie. — Obertyński K., do Udnowa. — Przybyłowski W., adw., do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. stycznia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	335.66	—15 3	86	Z. h. sł.	1
2. god. po poł.	333 44	—10.2	81	Pd. „	1
10. god. wiecz.	333.50	—14 0	81.	„	0

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Przegląd
spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w roku 1868.
(Grudzień 1867 — Listopad 1868).

Pora roku	Stan barometru podług miary paryskiej: Średni	Najwyższy	Najniższy	Temperatura podług Reaumura: Średnia	Najwyższa	Najniższa	Ciśnienie pary podług miary paryskiej: Średnie	Największe	Najmniejsze	Wilgoć względna w %: Średnia	Najmniejsza	Osad: Suma miesięczna	Największy w 24 godz.	Pochmurność (0-10°)	Siła wiatru (0-10°)	Ozonometr (0-10°)
Zima XII. I. II.	‴ 325·17	329·80	315·44	—2°30	+6·3	—10·8	1·423	2·59	0·49	84·6	60	‴ 73·63	‴ 6·66	7·9	2·4	8·3
Wiosna III. IV. V.	‴ 325·88	331·76	318·61	+60.91	21·5	—6·2	2·764	6·98	1·01	72·7	29	68·13	10·10	6·4	2·3	6·9
Lato VI. VII. VIII.	‴ 326·36	329·48	322·41	15°33	24·3	+8·2	4·951	7·12	2·53	69·2	26	93·14	14·83	4·8	1·4	7·3
Jesień IX. X. XI.	‴ 326·20	331·83	319·18	7°14	22·4	—8·6	3·368	6·44	0·36	82·6	42	62·90	9·48	6·3	2·0	8·0
Rok	‴ 325·90	331·83	315·44	90.03	24·3	—10·8	3·126	7·12	0·49	79·8	26	‴ 307·80	14·83	6·3	2·0	7·7
		dnia 21. XI.	dnia 12. XII.		dnia 24. VII.	dnia 24 II.		dnia 5. VI.	dnia 24. II.		dnia 23. VIII.		dnia 1. VIII.			

Pora roku	Kierunek wiatru w %: Pn.	PnW.	W.	PdW.	Pd.	PdZ.	Z.	PnZ.	Burze	Całkiem pogodnych dni było	Mało pochmurnych	Bardzo pochmurnych	Całkiem posępnych	Mgła była	Deszcz i śnieg	Między tymi śnieg wyłącznie	Dni z grzmotem i łyskawicą było	Mróz	Między tymi rosa była	Grad
Zima	4.61	3·84	8·93	12·45	9·99	8 89	41·42	9·88	3	1	5	57	28	41	54	43	—	69	33	—
Wiosna	4·59	10·52	10·65	19·39	15·05	5·05	28·53	6·22	6	—	18	57	17	10	38	9	4	15	3	1
Lato	12·30	5·97	12·01	16·70	9·05	10·97	26·25	6.72	0	1	26	63	2	5	38	—	14	—	—	1
Jesień	2.19	7·20	7·05	19·71	13·02	11·60	35·97	3.25	8	4	17	51	19	27	43	10	2	19	14	—
Rok	5·92	6·88	9·66	17·06	11·78	9·13	33·04	6·52	17	6	66	228	66	83	173	62	20	103	70	2

Kurs giełdy lwowskiej.

Złote austryackie

Effekta	Ukutecznione sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni: płacą	żądają
Dnia 18. stycznia.				
Akc. gal. kol. ż. K. L.	212 75	212 75	212 25	213 25
Akc. kol. lw.-czer.	— —	— —	175 —	175 50
„ banku hip. galic.	— —	— —	74 75	75 50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	— —	— —	— —	— —
Kolej Lw.-Cz. Jassy	— —	— —	— —	— —
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	— —	—	81 35	81 85
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	— —	— —	77 50	78 —
Banku hip. gal.	— —	— —	88 —	88 40
Oblig. ind. gal.	— —	— —	68 50	68 40
detto W. X. Krak.	— —	— —	— —	— —
detto Księst. Buk.	— —	— —	— —	— —
Poż. gł. r. 1866 po 7%	— —	— —	100 75	101 75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
detto dtto dtto II. „	— —	— —	— —	— —
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	— —	— —	— —	— —
detto dtto II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 56	5 63
Dukat cesarski	— —	— —	5 63	5 69
Napoleondor	— —	— —	9 57	9 67
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	9 67	9 80
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 83	1 88
Rubel papier. rosyjski	+ —	— —	1 62 $^{1}/_{2}$	1 63 $^{1}/_{2}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 76 $^{1}/_{2}$	1 77 $^{1}/_{2}$
Srebro	— —	— —	117 25	118 75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 stycznia 1869

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65. —	65 20
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	71 25	71.75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74 50	75 —
Metaliki po 4 $^{1}/_{2}$%	54.—	54 25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	183 —	184 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	183 —	184 —
Przez. do wyl. z r. 1854	84 50	85.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	91.60	91 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97 25	97 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	111.80	112 —
Renty Como po 42 lir. aust.	21 50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	87 75	88.25
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 25	78 75
Galicyi	68 50	68 75
Siedmiogrodu	73 75	74 25
Bukowiny	68 50	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100 75	101 —

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	683.—	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	250 50	250 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	700.	702.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	213.25	213.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1995	2000.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	307.50	307 70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208 30	208 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	171 —	171.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	211 25	212 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.—	175 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	557. -	559.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	94. —	94.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 $^{1}/_{2}$%	92 50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Now. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.—	107.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92 50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90 50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	97.—	97.50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	156.75	157.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a	56.—	57 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	42 —	43 —
Palfiego „ 40 „ „	33 —	34.50
Clarego „ 40 „ „	38.—	39 —
St. Genois „ 40 „ „	35. —	36 50
Windischgrätza 20 „ „	20 —	21 —
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	100 50	100 60
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.40	100 60
Berlin za 100 tal.	— -	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 70	100 80
Hamburg za 100 M. B.	88 60	88.75
Londyn za 10 ft. szt.	120 25	120 35
Paryż za 100 fr.	47 75	47.80

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.69	5.70
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.50	9.61
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.75	118.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. stycznia.

	złr	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	60	70
„ „ z procentami z maja i listopada	60	70
„ „ w srebrze	65	50
Losy z 1860 roku	93	60
Akcye banku wiedeńskiego	688	—
„ „ kredytowego	253	50
Londyn 10 funtów szterlingów	120	75
Srebro	118	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	70

DZIENNIK URZĘDOWY.

(129) **Kundmachung.** | **Obwieszczenie.** 1

Nr. 402-37. Nach Artikel I. des mittelst Reichsgesetzbl. Nr. 157 ex 1868 kundgemachten Gesetzes vom 23. December 1868 sind die bestehenden directen und undirecten Steuern und Abgaben sammt Zuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig bestehenden Besteuerungsgesetze, und zwar:

Die Zuschläge in der durch das Gesetz vom 26. Juni 1868 (R. Ges. Bl. Nr. 72.) bestimmten Höhe in der Zeit vom 1ten Jänner bis Ende März 1869 fort zu erheben. Es hat jedoch das im Art. I. des Gesetzes vom 26. Juni 1868 (Reichsgesetzblatt Nr. 72) für die Erwerbsteuerpflichtigen der beiden untersten Classen festgesetzte geringere Ausmaß des außerordentlichen erhöheten Zuschlages von nur drei Zehntel der ordentlichen Gebühr auch auf alle Steuerpflichtigen Anwendung zu finden, deren Gesammtsteuerschuldigkeit an der Erwerb- und Einkommensteuer der I. Classe oder an der Einkommensteuer der II. Classe im Ordinarium den Betrag von 30 fl. öst. W. nicht übersteigt.

Diesemnach haben die der Erwerb- und Einkommensteuer I. Classe überhaupt unterliegenden Steuerpflichtigen, dann die der Einkommensteuer II. Classe unterworfenen Steuerträger, wie Beamte, Aerzte 2c. in jedem Falle, wenn deren Gesammtschuldigkeit an der Erwerb- und Einkommensteuer I. Classe, beziehungsweise an der Einkommensteuer II. Classe fürs ganze Jahr 1869 im Ordinarium den Betrag von 30 fl. öst. W. nicht übersteigt, außer den unverändert bleibenden früheren Staatszuschlägen von $^2/_5$ oder $^4/_{10}$ des Ordinariums als außerordentliche Erhöhung dieses Staatszuschlages nur $^3/_{10}$ also im Ganzen an Staatszuschlägen $^7/_{10}$ des Ordinariums zu entrichten.

Das den Gewerbsunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht, die Einkommensteuer, welche auf die bei ihnen angelegten Capitalien entfällt, von den Zinsen dieser Capitalien in Abzug zu bringen, hat auch von dem erhöheten Zuschlage zur Einkommensteuer zu gelten.

Zu Folge des, die Ausführung des bezogenen Gesetzes bezweckenden hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 26. December 1868 Z. 41460 sind die directen Steuern sammt Zuschlägen in dem obigen Ausmaße für das ganze Jahr 1869 zu bemessen, und bei den Steuerämtern vorzuschreiben, den Gemeinden und Steuerpflichtigen aber bis auf weitere Weisung nur die hievon in den Monaten Jänner, Februar und März 1869 fällig werdende Schuldigkeit, in den Steuervorschreibungstabellen, Zahlunsaufträgen, Repartitionsextracten und Steuerbücheln bekannt zu geben und von denselben einzuheben.

Dagegen ist die Erwerbsteuer, da dieselbe in halbjährigen am 1. Jänner und 1. Juli eines jeden Jahres fälligen Raten vorhinein entrichtet werden muß, in der für die I. Jahreshälfte 1869 am 1. Jänner 1869 fälligen Erwerbsteuerquote sammt den von dieser Quote entfallenden gesetzlichen Staatszuschlägen von den erwerbsteuerpflichtigen Partheien einzuheben.

In Absicht auf Verfassung und Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1869 werden nachstehenden Anordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

1. Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1869 sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form auszufertigen und bis 31. Jänner 1869 zu überreichen.

2. Den Bekenntnissen des Einkommen der I. Classe, so wie des in nicht stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Classe haben die Einnahmen und Ausgaben der Sonnenjahre 1866, 1867 und 1868 zur Ermittlung des pro 1869 steuerbaren reinen Durchschnitts-Erträgnisses zu Grunde zu liegen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des A. h. Patentes vom 29. October 1849 finden auf die vorstehenden Bezügen der II. Classe in dem Solarjahre 1869 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der III. Classe, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1868 einzubekennen.

5. Die Besitzer von Gebäuden, welche rücksichtlich derselben im Ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, haben an Einkommensteuer für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1869 fünf Percent von ihrem aus diesen steuerfreien Objecten erzielten reinen Jahreseinkommen, d. i. von jenem Betrage zu entrichten, welcher von dem ganzjährigen Zins-Bruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung der Gebäude gesetzlich zugestandenen Percente, und bei ganz steuerfreien Gebäuden auch der erwieslich im Jahre 1869 fälligen Zinsen von dem auf den steuerfreien Objecte versicherten Capitalien erübrigt.

Von der nach §. 4 dieser Anordnung für das Jahr 1869 zu bemessende Einkommensteuer sind selbstverständlich keine Staats- und sonstigen Zuschläge zu bemessen und einzuheben.

6. Der Artikel III. des Gesetzes vom 26. Juni 1868 (Reichsgesetzblatt Nr. 72) findet auch auf das Jahr 1869 volle Anwendung.

Sollten diese Bestimmungen in Folge höheren Weisungen etwa später eine Aenderung zu erleiden haben, so wird letztere nachträglich bekannt gegeben werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direkzion.

Lemberg, am 2. Jänner 1869.

Nr. 402-37. Według art. I. ogłoszonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 157 z r. 1868 ustawy z dnia 23. grudnia 1868 istniejące podatki i opłaty bezpośrednie i pośrednie wraz z dodatkami mają być pobierane w czasie od 1. stycznia do końca marca 1869 na zasadzie istniejących obecnie ustaw o podatkach, a mianowicie:

dodatki w wysokości ustanowionej ustawą z dnia 26. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 72). Ustanowiony jednak w art. 1. ustawy z dnia 26. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 72.) dla obowiązanych do podatku zarobkowego z obu najniższych klas mniejszy wymiar nadzwyczajnego podwyższonego dodatku, wynoszący tylko trzy dziesiąte części zwyczajnej należytości, ma być zastosowany do wszystkich do opłaty podatku obowiązanych, których całkowita należytość podatkowa, to jest podatek zarobkowy i dochodowy I. klasy, lub podatek dochodowy II. klasy w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr.

Stosownie do tego obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy w ogólności, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy, jak urzędnicy, lekarze itd. w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1869 w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr. w. a., mają uiścić prócz pozostających bez zmiany dawnych dodatków do podatków państwowych w wysokości $^2/_5$ czyli $^4/_{10}$ podatków zwyczajnych, jako nadzwyczajne podwyższenie tego dodatku do podatków państwa tylko $^3/_{10}$, a więc ogółem z tytułu dodatków do podatków państwa $^7/_{10}$ podatków zwyczajnych.

Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do odciągania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych, od procentów od tychże kapitałów, rozciąga się także na podwyższony dodatek do podatku dochodowego.

Stosownie do wydanego celem wykonania powołanej ustawy, rozporządzenia wys. ministerstwa skarbu z dnia 26. grudnia 1868 L. 41460 podatki bezpośrednie wraz z dodatkami będą w powyższym stosunku za cały rok 1869 wymierzone i w urzędach podatkowych zapisane, gminom zaś i obowiazanym do opłaty podatku aż do dalszego rozporządzenia tylko należytość przypadająca z tego za miesiące styczeń, luty i marzec 1869 w tabelach do zapisu podatku, poleceniach zapłaty, extraktach, repartycyi i książeczkach podatkowych wymieniona i od tychże ściągnięta.

Natomiast podatek zarobkowy, ponieważ tenże musi być uiszczany z góry w ratach półrocznych dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku, ma być w kwocie przypadającej za pierwszą połowę roku 1869 dnia 1. stycznia 1869 ściągnięte od stron do opłaty podatku zarobkowego obowiązanych wraz z przypadającemi od tej kwoty prawnie przepisanemi dodatkami państwowemi.

Co się tyczy sporządzania i podawania fasyi co do dochodów i wy azywania się co do pobieranych stałych pensyi, jako też względem wymiaru i uiszczania podatku dochodowego za rok 1869 podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego za rok 1869 maja być sporządzane w dotychczasowej formie przepisanej instrukcyą z dnia 11. stycznia 1850 i podane do dnia 31. stycznia 1869.

2. Przy fasyonowaniu dochodów I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, który pochodzi nie ze stałych pensyi, dochody i wydatki lat słonecznych 1866, 1867 i 1868 mają służyć za podstawę do wypośrodkowania przeciętnego czystego dochodu podległego opodatkowaniu za rok 1869.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 będą zastosowane do kwot pochodzacych ze stałych pensyi II. klasy przypadających w roku słonecznym 1869.

4. Procenta i renty III. klasy, które podlegają fasyonowaniu ze strony uprawnionych do ich pobierania, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodów z dnia 31. grudnia 1868.

5. Właściciele budynków, które co się tyczy tychże używają całkowicie lub częściowo czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, maja na podatek dochodowy za czas od dnia 1. stycznia do końca grudnia 1869 uiścić piąty procent od czystego dochodu rocznego z tychże budynków wolnych od podatku, to jest od tej kwoty, która pozostanie z całorocznego dochodu z czynszów brutto po strąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a przy budynkach całkiem wolnych od podatku, po strąceniu także przypadających według udowodnienia w roku 1869 procentów od kapitałów zabezpieczonych na budynku wolnym od podatku.

Od podatku dochodowego na rok 1869 wymierzyć się mającego według §. 4. tego rozporządzenia nie mogą być, jak się samo przez sie rozumie, wymierzane i pobierane żadne dodatki państwowe lub inne.

6. Artykuł III. ustawy z dnia 26. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 72.) ma być w zupełności zastosowany także w roku 1869.

Gdyby te postanowienia w skutek wyższych poleceń miały poźniej doznać jakowej zmiany, natenczas zmiana ta będzie dodatkowo podana do wiadomości.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 2. stycznia 1869.

---

(99) **Edict.** (2)

Nro. 2620. Vom k. k. Bezirksgerichte in **Bolechów** wird dem unbekannten Erben nach **Ilko Furek vel Babuka** mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe **Michael Furek** wider denselben und gegen **Friedrich Schienbein** wegen Ungiltigkeitserklärung zwischen **Ilko Furek** und **Friedrich Schienbein** am 14. September 1849 bezüglich des sub Nr. 131 gehörenden Gartens geschlossenen Kaufvertrage hiergerichts am 25. Juni 1868 Z. 2620 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebethen, worüber zur Verhandlung mit hiergerichtlichem Bescheid dtto. 10. Juli 1868 Z. 2620 die Tagfahrt auf den 15. Februar 1869 hiergerichts angeordnet wurde.

Da die belangten Erben nach **Ilko Furek** unbekannt sind, so hat das k. k. Bezirksgericht behufs deren Vertrettung und auf ihre Gefahr und Kosten den **Michael Dokolassa** aus **Ruski Bolechów** als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Bolechów, am 10. Juli 1868.

(87) **Edykt.** (3)

Nr. 2662. Ces. król. sąd powiatowy w Milówce wiadomo czyni, iż na zaspokojenie należytości pana Wojciecha Zwolińskiego przeciw Wojciechowi i Reginie Stańco w kwocie 200 złr. wraz z kosztami prawnemi w kwocie 5 złr. 63 kr. w. a., tudzież kosztami exekucyjnemi w kwocie 2 złr. 91 kr. w. a. i 12 złr. 86 kr. w. a. przyznanemi wywalczonych gospodarstwo gruntowe wraz z budynkami przynależącemi w Ciscu pod Nr. sub rep. 141 i 172 z 5ciu morgów składające się, do dłużników należące, na dniu 16. marca, 13. kwietnia i 11. maja 1869, zawsze o godzinie 10tej zrana najwięcej ofiarującemu przez publiczną licytacyę w c. k. kancelaryi sądu powiatowego w Milówce sprzedane będzie pod następującemi warunkami.

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1904 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 10% powyższej ceny wywołania w kwocie 190 złr. 40 kr. w. a. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

c) Przy pierwszych dwóch terminach powyż wymienione gospodarstwo tylko wyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za takową, przy trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszej sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się strony zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Milówka, dnia 30. grudnia 1868.

(105) **Edict.** (3)

Nro. 3027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Storożynetz wird bekannt gemacht, daß im Monate Mai 1866 Anna Reus geborene Pinzer in Idzestie (Bukowina) ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist. Da diesem Gerichte unbekannt ist, welchen Personen auf die Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit jenen, die sich erbserklärt und ihre Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und eingeantwortet würde.

Storożynetz, am 9. December 1868.

(75) **Edykt.** (3)

Nr. 13438. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem wszystkich wierzycieli hypotecznych dóbr Jaworowa z przyległościami, iż z powodu pertraktacyi o wykupno i regulacyę praw służebnych między państwem Jaworów a gminą miasta Jaworowa została zawarta i reskryptem c. k. Namiestnictwa jako komisyi dla odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych z dnia 28. lutego 1868 do l. 1234 zatwierdzona ugoda, mocą której JW. Kazimierz hr. Lanckoroński jako właściciel dóbr Jaworowa sprzedał część lasu „Borek" objętosci 533 morgów 716 □ sążni gminie miasta Jaworowa za ryczałtową sumę 12.000 złr. a. w. Wszystkie prawa wierzycieli dotyczące części lasu „Borek" przeszły na powyższą sumę 12.000 złr. a. w. Na podanie JW. Kazimierza hr. Lanckorońskiego o przekazanie powyższego kapitału 12.000 złr. a. w. wzywa się przeto wszystkich wierzycieli hypotecznych, ażeby do 1. marca 1869 włącznie z wierzytelnościami swemi tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili się, ile że niezgłaszający się wierzyciel tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej do kapitału powyższego według kolei na niego przypadającej i więcej przy rozprawie słuchanym nie będzie, a nadto ulegnie także skutkom prawnym w §fach 13. i 21. ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 d. u. p. 237 ustanowionym. Zgłoszenie się obejmować powinno:

a) wyrażenie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, który ostatni winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane.

b) kwotę wierzytelności tak w kapitale, jakoteż w procentach.

c) naznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelnosci, i

d) wymienienie w okręgu tutejszego sądu zamieszkałego pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Przemyśl dnia 23. grudnia 1868.

(67) **Edykt.** (3)

Nro. 21854. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza wexlu zagubionego przez Salomona Rosenцweig w Potoczyskach dnia 4. grudnia 1868 wystawionego, na sumę 2500 złr. w. a opiewającego, w trzech miesiącach od dnia wystawienia w Potoczyskach na własną ordrę wystawiciela płatnego a przez p. Karola Krasnopolskiego akceptowanego, aby tenże wexel w przeciągu 45 dni od dnia 5. marca 1869 rachując, temu sądowi tym pewniej przedłożył, inaczej bowiem wexel ten za amortyzowany uznany zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. grudnia 1868.

(69) **Edict.** (3)

Nro. 2.0. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnopol wird dem Chaim Finkel bekannt gegeben, es sei wider denselben über Ansuchen des Hersch L. Marmorek unterm 8. Jänner 1869 Z. 200 die Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 29 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden.

Da der Wohnort des Geklagten Chaim Finkel unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt, diesem Curator die für den Geklagten bestimmte Zahlungsauflage zugestellt, und hievon derselbe mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Tarnopol, am 8. Jänner 1869.

(83) **Kundmachung.** (3)

Nro. 13971. Vom 16. Jänner 1869 an wird die bisher wöchentlich dreimalige Botenfahrpost zwischen Podbusz und Sambor täglich verkehren, und zwar von Podbusz um 9 Uhr Früh abgehen, in Sambor um 12 Uhr Mittag eintreffen, von Sambor um 1 Uhr Nachmittag zurückkehren und in Podbusz um 4 Uhr Nachmittag ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 30. December 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 13971. Począwszy od 16go stycznia 1869 będzie dotychczasowa trzy razy w tygodniu istniejąca posłańcza jazda między Podbużem a Samborem codziennie kursować, t. j. odchodzi z Podbuża rano o godzinie 9tej, przychodzi do Sambora o godzinie 12tej w południe, wraca ze Sambora o godzinie 1szej po południu i przychodzi o godzinie 4tej po południu do Podbuża napowrót.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 30. grudnia 1868.

(84) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 586. 1. Der Wald Sadki in der Steuergemeinde Łanczyn, in der Reichsdomeine Delatyn, im Flächeninhalte 366 Joch 1048 □ Klafter wird zum dritten Male im öffentlichen Concurrenzwege zur Veräußerung ausgesetzt, und der Verkaufspreis mit 16.000 fl. öst. W. angenommen.

2. Dieser Wald wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befinden wird, verkauft.

Diese Veräußerung wird in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 28. Jänner 1869 Vormittags stattfinden.

3. Zum Kaufe werden alle jene zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze nicht ausgeschlossen sind.

4. Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren oder in Staatspapieren als Vadium zu erlegen.

5. Wer im Namen eines Anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche mit dem obigen Vadium belegt, bis 27. Jänner 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, den 11. Jänner 1869.

(91) **Edict.** (3)

Nr. 6522. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kołomya wird im Nachhange zum hiergerichtlichen Bescheide vom 19. Mai 1862 Z. 1865 zur Einbringung der ersiegten Forderung pr. 50 fl. C. M. sammt 6% Zinsen vom 1. Juli 1853, dann des Betrages pr. 15 fl. und der Gerichtskosten pr. 5 fl. und 4 fl. öst. Währ, dann der gegenwärtigen Executionskosten pr. 22 fl. öst. W. und der gegenwärtig im gemäßigten Pauschalbetrage von 21 fl. 67 kr. öst. W. zugesprochenen Executionskosten die executive Feilbietung der keinen Tabularkörper bildenden Realität dem Schuldner Franz Baumann gehörigen in Kołomea sub CNr. 577 Neu-Vorstadt liegenden Realität und des Nebengebäudes CNr. 203 nach den beigeschlossenen Licitationsbedingungen zu Gunsten des Einschreiters Adam Münich bewilligt, und zur Vornahme dieser Feilbietung ein neuer Termin auf den 4. (vierten) Februar 1869 um 10 Uhr Früh mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Feilbietung am diesen Termin auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Hievon werden beide Theile, dann die Supergläubiger, das Stadt-Gemeindeamt Kołomea und Hersch Hirsch und endlich alle übrigen an die Gewähr dieser Realiät gelangenden Gläubiger zu Handen des für dieselben aufgestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. Rasch in die Kenntniß gesetzt.

Vom k. k. Bezirksgericht.

Kołomea, am 24. October 1868.

(103) **Edykt.** (3)

Nr. 67535. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Katarzynie z Jaszowskich Morawskiej, Władysławowi Mniszkowi i Sewerynie Mniszek niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przecim nim Leopold Fechner, Paulina Fechner, Izabela Kuźmin i Józef Kawiecki o uznanie prawa do sumy 5000 złp. z pn., dawniej w stanie biernym sum 82.320 złp. i 53.000 złp. na dobrach Białykamień n. 6 on. zahypotekowanych dla Pawła Dobrowskiego zabezpieczonej, za nieistniejące i o wykreślenie prawa własności tej sumy dnia 7. lipca 1868 do l. 36373 wnieśli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 8. lutego 1869 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dr. Malego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1868.

(98) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 135. W celu zabezpieczenia dostawy 200 cetnarów wiedeńskich łoju bydlęcego na rok 1869 rozpisuje się niniejszem licytacya za pośrednictwem ofert pisemnych.

Licytacya odbędzie się dnia 25. stycznia r. b. o godzinie 4tej po południu w kancelaryi zarządu żup. Zaprasza się więc pp. oferentów, ażeby oferty ułożone według przepisów ostęplowane marką 50 kr. i opatrzone w 10% wadyum ceny oferowanej najdalej po dzień 25go stycznia r. b. do godziny 12tej w południe w kancelaryi c. k. zarządu żup złożyli.

Bliższe warunki licytacyjne są do przejrzenia w c. k. zarządzie żup.

Od c. k. zarządu żup.

Wieliczka, dnia 12. stycznia 1869.

(104) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 184-Pr. Im Bereiche des Staatsbaudienstes für Böhmen sind eine Oberingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Jahresgehalte von Fünfzehnhundert Gulden, und eine Ingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Gehalte von Eilfhundert Gulden öst. Währ. oder im Falle der Vorrückung gleiche Stellen zweiter Classe erledigt.

Die Bewerber um diese Posten haben ihre instruirten Gesuche bis zum 30. Jänner 1869 im Wege der vorgesetzten Behörde an das böhmische k. k. Statthalterei-Präsidium zu richten.

K. k. Statthalterei-Präsidium.

Prag, am 6. Jänner 1869.

(107) **Edict.** (3)

Nr. 7289. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird der unbekannten Orts sich aufhaltenden Anastasia Bogucka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe die Stadtcommune Brody wider dieselbe wider Johann Bogucki und Maria Bogucka auf Grund des Schuldscheins de dato Brody 5. März 1851 unterm 26. Mai 1868 z. Zahl 3887 eine Klage wegen Zahlung des Darleihensbetrages pr. 100 fl. 80 kr. öst. W. überreicht, welches dem für die abwesende auf ihre Kosten und Gefahr bestellten Curator Hrn. Advocaten Ornstein zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. December 1868.

(97) **Obwieszczenie.** (3)

L. 4216. C. k. sąd powiatowy w Sanoku zarządził na żadanie komuny miasta Sanoka w sprawie przeciw p. Sewerynie Gniewoszowej celem zaspokojenia wierzytelnosci 1500 złr. m. k. czyli 1575 zł. w. a. z przynal. egzekucyjną sprzedaż realnośei pod Nr. 77 przy ulicy Rymanowskiej w Sanoku i realności pod Nr. 156 przy ulicy Pomisionarskiej, a to ze względu, że trzy termina do tej sprzedaży poprzód wyznaczone bez skutku ubiegły — na teraz w jednym tylko terminie, dnia 11. marca 1869 o godzinie 10tej rano w sądzie odbyć się mająca, na którymto dniu obie lub jedna tylko z tych realności, w miarę, jak tego zaspokojenie wierzytelności 1500 zł. m. k. czyli 1675 zł. w. a. z przynal. wymagać będzie, nawet niżej ceny szacunkowej za cenę, przez którego z kupujących najwięcej ofiarowaną sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, a ta jest z realności pod Nr. 77 kwota 4277 zł. 7 kr. w. a., zaś z realności pod Nr. 156 kwota 5074 zł. 15 kr.

Wadyum wynosi 10% ceny wywoławczej, t. j. dla realności pod 77 kwotę 428 zł. w. a., zaś dla realności pod Nr. 156 kwotę 508 zł. w. a. i złożone być może także w obligacyach państwa austryackiego lub w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub galic. banku hypotecznego wraz z dotyczącymi kuponami i talonami według ostatniego kursu.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie.

O tem uwiadamia się wszystkich chęć kupienia mających, jako też obie strony, tudzież wierzycieli, hypotecznych p. Franciszka Sokołowskiego, kapitana wojsk, p. Brygidę Sokołowskę żonę jego z miejsca pobytu niewiadomych na ręce kuratora niżej wymienionego, skarb wojskowy na ręce c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie, Abisza Kannera, kupca w Sanoku, Karola Görlica niewiadomego z miejsca pobytu przez kuratota niżej wymienionego, p. Joela Blumenfelda, p. Szola Ramera, p. Mali Schwarz w Sanoku; nareszcie wszystkich wierzycieli tabularnych dotąd niewiadomych, którzyby po dniu 11. października 1866 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya sądowa przed terminem sprzedaży doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego c. k. notaryusza w Sanoku ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok dnia 29. grudnia 1868.

(93) **Obwieszczenie** (3)

Nr. 5025. Ces. król. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josia Sternberg przeciw Hryckowi Hajduk pto. 46 złr. w. a. z pn. przymusowa przedaż gospodarstwa rolniczego w Zalesiu pod Nr. kons. 237 położonego, dnia 11. maja 1869 i 22. czerwca 1869, a w razie nieudania się dnia 20. lipca 1869, każdą razą o 9tej godzinie zrana się odbędzie, z tem, że przy trzecim terminie powyższe gospodarstwo także poniżej szacunku najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Mielnica, 29. grudnia 1868.

(88) **Edykt.** (3)

Nr. 2667. C. k. sąd powiatowy w Milówce, podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie wywalczonej przez Wojciecha Stańco przeciw Jakóbowi, Janowi i Karolowi Sołtyskom panu doktorowi Nechi jako prawonabywcy przyznanej sumy 40 złr. w. a. z kosztami prawnemi w kwocie 5 złr. 62 kr. a. w. przyznanemi, egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. top. 32 i Nr. Con. 157 z dwóch trzecich części półrolka Sołtysków składającego się w Ciscu położonego żadnego ciała tabularnego niestanowiącego, dozwala się w trzech terminach w c. k. sądzie powiatowym w Milówce a to: dnia 17. marca, 14. kwietnia i 12. maja 1869 każdym razem o 10tej godzinie zrana — pod następującemi warunkami:

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1079 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 10 procentów powyższej ceny wywoławczej w kwocie 107 złr. 90 kr. a. w. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi wrócone zostanie.

c) przy pierwszych dwóch terminach powyż wymieniona realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową przy trzecim terminie, zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszosądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Milówce dnia 30. grudnia 1868.

(82) **Edykt.** (3)

Nr. 68521. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego, jako kuratora zakładu ś. p. Stanisława hr. Skarbka, publiczna licytacya dzierzawy dóbr Brzozdowce z przyległościami Kuty, Hranki, Podhorce i Turzanówce w powiecie Bobreckim położonych, do tegoż Zakładu należących na lat 9 od 24. czerwca 1869 począwszy na dniu 28. stycznia 1869 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym przedsięwziętą zostanie, za cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowić będzie kwota 13.500 złr. w. a. że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć nabycia dzierzawy mający winien będzie jako wadyum w kwocie 1350 złr. w. a. w gotówce lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego podług kursu z dnia licytacyę poprzedzającego obliczonych lub też w książeczkach kasy oszczędności galicyjskiej, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego c. k. sądu krajowego, jakoteż w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka we Lwowie niemniej w zarządzie dotyczących dóbr Brzozdowce przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 31. grudnia 1868.

Nr. 6. **Spis** (81—3)

adwokatów, którzy w okręgu c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego już w ubiegłym roku 1868 praktykę wykonywali i obecnie wykonują:

1. Dr. Blumenfeld Józef z siedzibą w Tarnopolu.
2. Dr. Brodacki Maxymilian „ w Zaleszczykach.
3. Dr. Delinowski Antoni „ w Tarnopolu.
4. Dr. Frühling Alexander „ w Tarnopolu.
5. Dr. Koźmiński Leon „ w Tarnopolu.
6. Dr. Schmidt Rajmund „ w Tarnopolu.
7. Dr. Weisstein Józef „ w Tarnopolu.
8. Dr. Zakrzewski Antoni „ w Zaleszczykach.
9. Dr. Żywicki Klemens „ w Tarnopolu.

Z Wydziału izby adwokatów.

Tarnopol, 9. stycznia 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.